

μοιραίος

μοιραίος, -αία, -αίο, επίθ. [<μτγν. μοιραῖος], μοιραίος. **1.** (ιδίως για γυναίκες) που τη χαρακτηρίζει έντονη θηλυκότητα και προκλητικότητα: «όλοι μας πέφτουμε κάποτε στα δίχτυα κάποιας μοιραίας γυναίκας». **2.** το ουδ. ως ουσ. **το μοιραίο**, καθετί που είναι αναπόφευκτο, ιδίως ο θάνατος: «ο ασθενής υπέκυψε στο μοιραίο». Συνών. η κοινή των ανθρώπων μοίρα / το κοινό χρέος. Επίρρ. **μοιραία**, αναπόφευκτα: «μετά από τόσα μαλώματα, έφτασαν μοιραία στο χωρισμό».

- μοιραία μαλλιά, βλ. λ. [μαλλί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας